

عنوان مقاله:

چهارطاقی سرخ آباد: عبادتگاهی ساسانی-اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه جلوه هنر، دوره 4، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجید ساریخانی

اکبر شریفی نیا

ندا قنبری

خلاصه مقاله:

با رسمیت یافتن دین زرتشت در عصر ساسانی، آتشگاه ها به عنوان جلوه بارز تشریفات و آداب دینی، در جامعه نمایان شدند. چهارطاقی ها نیز نقش اصلی را در معماری مذهبی ساسانیان ایفا کردند. از این نظر، مطالعه این اماکن برای دریافتی درست از وضعیت مذهب زرتشت در این دوره، بسیار اهمیت دارد. اماکن مذهبی معمولا مجموعه ای عظیم را دربر می گرفت و چهارطاق هسته اصلی آن به شمار می رفت که تمام اجزای ساختمانی این مجموعه در اطراف آن و با توجه به موقعیت مکانی آن سامان می یافت. چهارطاقی سرخ آباد که در منطقه دره شهر ایلام واقع شده، از جمله این بناهاست و در اطراف خود پی هایی مدفون شده دارد که نشانه ای از وجود مجموعه ای در اطراف آن است. تاکنون در هیچ یک از پژوهش های باستان شناسی به عمل آمده در این منطقه از این بنا ذکری به میان نیامده است و در نظر بسیاری این بنا متعلق به دوران اسلامی است. هدف از این پژوهش پی بردن به تاریخ ساخت این بنا و پاسخ به این سوال است که آیا بنای چهارطاقی، واقع در شهر عظیم دره شهر، بنایی ساسانی است یا اسلامی. فرضیه تحقیق آن است که این بنا با توجه به تطبیق با عمارت های مذهبی این دوره و چشم اندازهای اطراف آن، به دوره ساسانی تعلق دارد که در اوایل اسلام نیز مورد استفاده واقع شده است.

کلمات کلیدی:

ساسانیان، دره شهر، آتشگاه، چهارطاق، سرخ آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372651>

